

Οι τέσσερις μνηστήρες – τέρατα που πρέπει να καταστρέψουμε

—
Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Διάβασα προ καιρού ένα ωραίο και ευρηματικό άρθρο, στην έγκυρη και κραταιά εφημερίδα «ΕΣΤΙΑ», ένα άρθρο του κ. Ιωάννη Ασλανίδη, αντιστρατήγου ε.α., για την μνηστηροφονία, το γνωστό επεισόδιο από την Οδύσεια του Ομήρου.

Με αφορμή το εξαιρετικό, σύντομο κείμενο του στρατηγού – «τα λόγια μας είναι παιδιά πολλών ανθρώπων», έλεγε ο αγέραστος λόγος του Σεφέρη – και αντικρίζοντας την έρμη πατρίδα, να διαμοιράζουν τα μιάτιά της, τα πνευματικά της προικιά, και επί των ματισμών της να θέτουν κλήρο, οι ποικιλώνυμοι στρατιώτες της ανομίας, αραδιάζω λίγες αυθαίρετες σκέψεις.

Επανέρχομαι στον ποιητή που, κατά την αιθαλή ρήση του Πλάτωνα, «πεπαίδευκεν την Ελλάδα», τον Όμηρο και την «Οδύσειά» του, που μοσχοβολά από φιλοπατρία, θάρρος και υπομονή, ολόψυχη αφοσίωση στην οικογένεια και την συζυγική πίστη.

Ο Όμηρος, κατά τον σεβαστό μας δάσκαλο, Κώστα Γανωτή είναι ο μεγαλύτερος, προ Χριστού, θεολόγος. Ένα παράδειγμα από τις θαυμάσιες ερμηνείες του δασκάλου. «Συνήθως οι Ομηριστές μας λένε πολλά και περίεργα, για να επιδείξουν την επιστημοσύνη τους, αφήνουν όμως ατόνιστο, αν δεν το αποκρύπτουν κιόλας, το ότι η κυρίαρχη αρετή, που κινεί το έπος της Οδύσειας είναι η εγκράτεια.

Δημήτρης Νατσιός

Ο νόστος κερδίζεται από μόνο τον Οδυσσέα, γιατί μόνος αυτός άντεξε να μην πειράξει τα ιερά βόδια και πρόβατα του Υπερίονος Ηλίου, όσο κι αν πεινούσε. Αυτό το τονίζει ο ποιητής τόσο στο προοίμιο, όσο και στη ραψωδία Μ (στ. 339-419) σε 80 στίχους.

Ο Οδυσσέας, έδωσε σαφή εντολή στους συντρόφους του να μην τα πειράξουν... Αποκοιμήθηκε κι όταν γύρισε και του ήρθε η μυρωδιά από τα σφάγια που ψήνονται "ώμωξε" (εστέναξε), γιατί κατάλαβε ότι ο νόστος πάει, χάθηκε.

Η παραμέληση της εγκράτειας, της νηστείας στέρησε το "νόστιμον ήμαρ". Και μετά το ανοσιούργημα "οι θεοί έδειξαν σημεία και τέρατα• σέρνονταν από δω τα τομάρια, τα κρέατα από κει περασμένα στις σουβλές μούγκριζαν, ψημένα και ωμά, όπως ήταν η φωνή των βοδιών".

Πολλούς αιώνες αργότερα αρχίσαμε να καταλαβαίνουμε πως η αμαρτία έφερε τη φθορά και διαστροφή στη φύση. Αυτό πάντως το σκηνικό του Ομήρου είναι συγκλονιστικό από κάθε άποψη.

Αυτή η διαδρομή στην Οδύσεια έγινε, για να τονιστεί ότι η περί θρησκείας αίσθηση και αντίληψη των αρχαίων μας προγόνων ήταν πολύ σωστή και υψηλή. Τη θρησκευτική τους τραγωδία τη δημιούργησε η απουσία του αληθινού Θεού• δεν είχαν οι άνθρωποι το Ευαγγέλιο.

Στη ραψωδία, λοιπόν «χ», ο πολυμήχανος και πολυβασανισμένος Οδυσσέας, αφού πέταξε τα ράκη, τόξευσε πρώτον και θανάτωσε τον θρασύτατο μνηστήρα Αντίνοο.

Το όνομα ετυμολογείται από το αντί+νους. Αντίνοος είναι ο αντίπαλος της λογικής, ο αλλοπρόσαλλος χαρακτήρας, ο άνθρωπος που εσκεμμένως, με στρεψοδικίες, διαστρέφει τα πράγματα. Αντίνοος είναι, για παράδειγμα, αυτός που την προδοσία της Μακεδονίας, την χαρακτηρίζει συνετή στάση και κέρδος για την πατρίδα.

Αυτός που δεν βλέπει στο Αιγαίο τα σύνορα, που χάραξαν με το αίμα τους οι Μιαούληδες και οι Κανάρηδες, δήλωση που έθρεψε την κακουργηματική αλαζονεία των μεμέτηδων της Άγκυρας.

Τον δεύτερο μνηστήρα που εξόντωσε ο «δίος» Οδυσσέας, ήταν ο Ευρύμαχος, από το ευρύς+μάχομαι. Ευρύμαχος είναι ο ευρηματικός απατεώνας. Δεν ορρωδεί προ ουδενός προκειμένου να επιβιώσει και να καρπωθεί άνομα κέρδη.

Ευρύμαχοι είναι πολλοί, για παράδειγμα, που όταν βυθιζόταν το σάπιο καράβι του ΠΑΣΟΚ, η γνωστή «ανεμιαία συμπεριφορά», φρόντισαν να σταυλιστούν σε χώρους δεξιά τους ή αριστερά τους, φτύνοντας, γενιτσαρικό τω τρόπω, την ευεργέτιδα, μακαρίτισσα πια, «σοσιαλιστική» λαίλαπα.

Τρίτος κηφήνας-μνηστήρας που, κυριολεκτικά, έφαγε και τον έφαγε, το χόμα, («πεσών χθόνα ήλασε»), από το χέρι του Τηλέμαχου αυτός, ήταν ο Αμφίνομος. Το όνομα παράγεται από την

πρόθεση αμφί+νόμος. Αμφίνομος είναι αυτός που αμφιβάλλει, που διστάζει, που κινείται πέριξ του νόμου και εντέλει αυτός που τον περιφρονεί.

Ο Αμφίνομος θα υποστηρίξει, για παράδειγμα, ότι η Ανάσταση πρέπει, πάντα για το καλό μας, να εορτασθεί, το Μεγάλο Σάββατο και όχι την Κυριακή του Πάσχα. Ενώ είναι σαφείς και απαρασάλευτοι οι κανόνες και η Παράδοση της Εκκλησίας, αυτός θα προτείνει το αρχαίον «εώμεν τους νόμους καθεύδειν», ας αφήσουμε τους νόμους να κοιμούνται.

Ο ίδιος Αμφίνομος θα περιφρονήσει τους νόμους και θα στήσει φαγοπότη σε νησί του Αιγαίου, άνευ βεβαίως προστίμου, ενώ ο ταλαίπωρος τάχα και «πολίτης», που θα συλληφθεί διότι “έπνιγε” τα φαρμάκια του με δυο-τρεις συμπτώτες, θα πελεκηθεί με βαρύτατο πρόστιμο.

Ο τέταρτος μνηστήρας, – «κύνες», σκυλιά τους αποκαλεί ο πολύσοφος Οδυσσέας- της περιουσίας και της αρχόντισσας Πηνελόπης, που στέλνει στον Άδη, είναι ο Αγέλαος, που θέλησε να φωνάξει τον λαό, επιβεβαιώνοντας το όνομά του.

Αγέλαος από το άγω+ λαός. Αγέλαος είναι αυτός που σαγηνεύει και οδηγεί τον λαό όπου θέλει. Ο λαοπλάνος, ο γόης με την αρχαία σημασία, δηλαδή, «ο ψεύστης και απατεών». Ο Αγέλαος κυβερνά τους «αγελαίους», που κατά το λεξικό των Liddel-Scott, είναι «οι κοινοί άνθρωποι εν αντιθέσει προς τους άρχοντα».

Αγέλαοι είναι οι εμπαιζοντες τον λαό αργυρώνητοι ως επί το πλείστον «δημοσιογράφοι», που κραδαίνουν νυχθημερόν το φάσγανο της τρομοκρατίας του λαού. Στα εθνοκτόνα μνημόνια, επέδειξαν τέτοια τρισάθλια συμπεριφορά που, καλώς ειπώθηκε ότι αν ζούσαν στην περίοδο της γερμανοκατοχής, θα καταντούσαν όλοι δωσίλογοι.

Ο Αγέλαος, δεν καλλιεργεί και δεν αναδεικνύει τα προτερήματα και τις αρετές του λαού, αλλά ως αρχέκακος κεφαλή, εκλύει τα χειρότερα ελαττώματά του.

Αγέλαος είναι ο ανώτατος άρχοντας που, αντί να αναδείξει την ελληνοσώτειρα εκκλησία και τους αγώνες της για την διάσωση και απελευθέρωση του Γένους στα χρόνια της τουρκικής θηριωδίας- Ιστορία είναι η ζωντανή φωνή των κεκοιμημένων-αυτός δεν βρίσκει μισή λέξη να πει την χαρμόσυνο ημέρα της Εθνικής Επανάστασης.

Αγέλαοι είναι αυτοί που καταπίνουν τετρομαγμένοι, όντας πρωθυπουργοί, τις αχρείες προπαγάνδες των Τούρκων δικτατόρων, που «όλη η κοπριά του αιώνα κοιλοπονούσε για να τους ξεράσει», που θα έλεγε και ο ποιητής, οι οποίοι παρουσιάζουν Έλληνες λιμενικούς να καίνε ή να πνίγουν, παλαιότερα, γυναικόπαιδα.

Αρκούσε μια φωτογραφία από τον Αττίλα της Κύπρου, για να σωπάσουν οι γενοκτόνοι των λαών. Αγέλαος είναι ο αντιπολιτευόμενος που πέντε χρόνια στην εξουσία, δεν έκανε τίποτε για την υγεία και τώρα κατηγορεί τους νυν για την έλλειψη προσωπικού, προσπαθώντας να εντυπωσιάσει την αγέλη των ζητωκραυγαστών του.

Αυτοί οι τέσσερις «μνηστήρες» είναι τα τέρατα που πρέπει να καταστρέψουμε, αν θέλουμε να ζήσουμε ως λαός ιστορικός

28.04.2021

Πηγή: [Μαχητής](#)

